

Mi a véleménye, Művész?

/Beszélgetés Gyöngyössy Katalinnal/

Szinrelépés előtt, öltözőjében kerestem fel kérdéseimmel a Szolnoki Szigligeti Színház fiatal, nagyon tehetséges művésznőjét. Kedvesen fogadott, és ugyanolyan kedvesen válaszolt érdeklődésemre. Előre pontokba foglalt kérdéseim egy perc alatt cserbenhagytak, mikor a jelmezét alkotó pizzsamában elém állt, és egymásnak kezet nyujtva tuestünk a kölcsönös bemutatkozáson.

- Először talán mondana valamit életéről, eddigi pályafutásáról?
- 1940-ben születtem Sátoraljaujhelyen. Négy éve végeztem a főiskolát, azóta itt dolgozom a szolnoki színháznál. Férjem kutatóorvos, és van egy másfél éves kislányom. - Eddigi pályafutásomról talán annyit, hogy a legkülönbözőbb szerepek találhatók meg repertoáromban: a Mária főhadnagytól a Salemi boszorkányok Abilgéljéig mindentjátszottam, tragikát, zenés darabok hősnőit, komikát. Ilyenek pl. a Liliomfi Erzsikéje, s a ma este bemutatásra kerülő Gyárfás darab, a Lángeső szerelmesek Esztije is. - Filmet is forgattam már: Így jöttem, Féluton, Nyár a hegyen.
- Mi a véleménye a filmrendezőknek azon ujitásáról, - ezzel a már divatos kifejezéssel élve, - hogy az "utcaról" hoznak be szereplőket a filmbe, főszerepre is?
- Bacsó pontosan tudta, mit akar. Az orvos szerepére már az első pillanatban Mensárost választotta. Arra a szerepre, amelyet én játszottam, nagyon sok embert kipróbált, de mindig színészt. Tudta, hogy ez az a két szerep, amit színésznek kell játszania. Amit Pecsenska József játszott, az pontosan olyan ember, mint Ő maga. Mindig nagyon oldott, feszélyezetlen, s ezzel ránk is nagy hatással volt. Véleményem szerint van benne tehetség a színjátszás iránt.

- Minden színésznek, - gondolom Önnek is vannak szerepálmái ...
- Nincsenek. Én az a furcsa színész vagyok, akinek nincsenek különleges álmái. Ennek nagyon örülök, mert így, remélem, nem ér annyi csalódás a pályán. Inkább olyan álmaim vannak, hogy egyes kollégákkal, rendezőkkel együtt dolgozhassak. Bizonyos darabokat szeretek, függetlenül attól, hogy van-e benne olyan szerep, amit el tudnák játszani. Sokkal jobb egy színésznek, ha álmái közül nem játszik el valamint, mintha eljátszaná esetleg rosszul. Csehovot és Shakespearet nagyon szeretem.
- A rendezők közül kit tud említeni? Kivel szeretne dolgozni?
- Nagyon tiszteltem Fábri Zoltánt, de egyszer próbafelvétel voltam nála, s az agresszivitása teljesen megbénított. Csak álltam és tiszteltem Őt, de nem tudtam eljátszani, amit kért. Így nem mennénk sokra egymással. A fiatal filmesek közül nem sokat ismerek. Bacsót sem ismertem eddig, nem is gondoltam, hogy ilyen jó Vele dolgozni... És Jancsó! Egy napot dolgoztam Vele az Így jöttem című filmben. Csak egy nap volt, de én úgy szerettem, mintha főszerep lett volna. Mellette nagyon jól lehet dolgozni.
- A Tévében láthattuk Brecht Kurázsiban ...
- Nagyon szerettem ezt az alakítást, bár a kisebbek közé tartozik. Azt hiszem, egy szerep nagysága nem függ annak szövegbeli terjedelmétől. Szívesen játszottam, bár nagyon nehéz volt, mert úgy éreztem, elűt az egyéniségtől.
- Miben láthatjuk majd a közeljövőben?
- Esztergályos Károly rendez a televízióban egy filmet, ebben játszom majd a női főszerepet, majd Ádám Ottó Tv-játékában szintén én leszek az egyik női főszereplő.
- Volt már egy sikeres filmalakítása, a színházban is kapott nagy szerepeket. Melyik áll közelebb Önhöz, a film, vagy a színház?

- Én ezelőtt mindig azt vallottam, hogy a színpad az igazi, de amikor filmeztünk Bacsóval, mindig olyan igaz hangulat uralkodott. Azt mondták, hogy a filmnél sok a technikai kötöttség, - ide kell állni, oda kell állni, stb. - nálunk nem volt ez, ami főleg az operatőr érdeme. - Nemrégén egy nagy örömhír ért: ezzel a filmmel én is utazhatom a San Sebastian-i fesztiválra.
- Gratulálok, hiszen külföldön is ismertté válhat. Nem okoz ez némi feszültséget Önben?
- De igen. Nagy feszültséget okoz, és mivel amúgy is gátlásos ember vagyok, még nem tudom, hogyan fogok viselkedni.

Az előadásra szólító gond megszólal. Mosolyogva bucsuzik.

Németh Attila